

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 2003

N:o 266—272

SISÄLLYS

N:o		Sivu
266	Laki autoverolain muuttamisesta	605
267	Tasavallan presidentin asetus Kiinan Kansantasavallan kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen liitteen muutoksen voimaansaattamisesta	612
268	Valtioneuvoston asetus opintotukiasetuksen muuttamisesta	613
269	Valtioneuvoston asetus satovahinkojen korvaamisesta annetun lain voimaantulosta	614
270	Valtioneuvoston asetus satovahinkojen korvaamisesta	615
271	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuonna 2002 teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavan kansallisen kotieläintuen maksatuksesta	618
272	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta öljypellavan kylvösiemenen sertifiointia koskevasta väliaikaisesta poikkeuksesta	619

N:o 266

Laki

autoverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 16 ja 25 a §, sellaisina kuin ne ovat, 16 § laissa 925/2001 ja 25 a § laissa 413/1997, sekä

muutetaan 3 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentti, 6—11 §, 13 §:n 1 momentti, 15 §, 21 §:n 3 momentti, 28 §:n 1 momentti, 37 §:n 2 momentti, 48 §:n 2 momentti, 67 §:n 1 momentti ja 86 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti ja 10 § laissa 1160/1998, 6 ja 11 § osaksi mainitussa laissa 925/2001, 7 § osaksi mainitussa laissa 1160/1998, 8 § osaksi mainitussa laissa 413/1997 ja laissa 1097/2002, 9 § ja 67 §:n 1 momentti mainitussa laissa 413/1997 sekä 28 §:n 1 momentti mainitussa laissa 925/2001, ja

lisätään lakiin uusi 6 a, 10 a, 11 a—11 g ja 51 a § seuraavasti:

3 §

Ajoneuvo, joka on aikaisemmin verotettu, verotetaan uudelleen ensi kertaa käyttöön otettavana tai rekisteröitävänä ajoneuvona, jos sitä käytetään sen jälkeen, kun 50 prosenttia tai enemmän ajoneuvon osista on vaihdettu. Jos itsekantavalla korilla varustetun ajoneuvon kori vaihdetaan, ajoneuvo verotetaan aina uudelleen. Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella säädetään huomioon ottaen ajoneuvojen osien merkitys

ajoneuvon kokonaisuudelle ja osien keskimääräiset osuudet ajoneuvon hinnasta sekä yleiset ajoneuvotekniset näkökohdat, miten edellä tarkoitettu prosenttiosuus lasketaan.

5 §

Se, joka on velvollinen suorittamaan autoveron, on velvollinen suorittamaan myös autoverosta arvonnalisäveroa sen määräisenä kuin arvonnalisäverolaissa (1501/1993) sääde-

HE 271/2002
VaVM 46/2002
EV 304/2002

tään. Jos ajoneuvo on otettu ensimmäisen kerran käyttöön ennen arvonlisäverolain voimaantuloa, arvonlisävero kannetaan seuraavasti:

Ajoneuvon käyttöön- ottoajankohta	Vero- prosentti
ennen 1.1.1967	11,20
1967—1976	12,40
1977—31.5.1983	16,28
1.6.1983—31.5.1989	19,05
1.6.1989—30.11.1989	19,76
1.12.1989—31.12.1990	20,48
1.1.1991—30.9.1991	21,21
30.9.1991 jälkeen	22,00

6 §

Uutena tai vuoden 2002 jälkeen valmistetun käytettynä verotettavan

1) henkilöauton ja muun 10 a §:n 1 momentissa tarkoitettun auton vero on 28 prosenttia auton verotusarvosta vähennettynä 650 eurolla, jos ajoneuvo on muulla käyttövoimalla kuin dieselöljyllä käytettävä, tai 28 prosenttia vähennettynä 450 eurolla, jos ajoneuvon käyttövoimana on dieselöljy;

2) moottoripyörän ja muun verollisen L-luokan ajoneuvon vero on moottorin iskutilavuuden tai käyttövoiman mukaan ajoneuvon verotusarvosta seuraavasti:

Kokoluokka	Vero- prosentti
enintään 130 cm ³	8
131—255 cm ³	10
256—355 cm ³	13
356—505 cm ³	16
506—755 cm ³	18
756 cm ³ tai enemmän	20
sähkökäyttöinen L-luokan ajoneuvo	10

Edellä 1 momentin 1 kohtaa sovellettaessa käytettynä verotettavan auton verosta vähennettävää määrää alennetaan auton iän perusteella 0,8 prosentilla kuukautta kohden kunkin edellisen kuukauden loppuun lasketusta jäännösarvosta.

6 a §

Ennen vuotta 2003 valmistetun, käytettynä

verotettavan henkilöauton, muun 10 a §:n 1 momentissa tarkoitettun auton, moottoripyörän ja muun verollisen L-luokan ajoneuvon vero on verotusarvosta se osuus veroa, joka sisältyi samanlaisten ajoneuvojen yleisiin vähittäismyyntiarvoihin, kun ajoneuvot olivat uusia. Veron osuus lasketaan niiden yleisten veroperusteiden mukaan, joista säädetään siinä autoveroa koskevassa laissa, joka oli voimassa, kun ajoneuvot olivat uusia. Veron osuus voidaan määrittää useamman kuin yhden ajoneuvomallin yleisiin vähittäismyyntiarvoihin sisältyvien veron osuuksien perusteella huomioon ottaen samaa automerkkiä koskevat verotustiedot ja hinnoittelu.

Tullihallitus vahvistaa veron osuudet julkaisemassaan taulukossa. Taulukon mukaista veron osuutta sovelletaan verotuksiin, jotka tulevat vireille sen jälkeen, kun 14 päivää on kulunut taulukon julkaisemisesta. Taulukon mukaista veron osuutta voidaan kuitenkin soveltaa sen julkaisemispäivästä lukien, jos taulukon mukainen veron osuus on pienempi kuin 3 momentin mukaan laskettavan veron osuus.

Jos veron osuutta ei ole julkaistu taulukossa tai taulukon julkaisemisesta on kulunut vähemmän kuin 14 päivää, veron osuus on

1) henkilöauton ja muun 10 a §:n 1 momentissa tarkoitettun auton osalta 29 prosenttia auton verotusarvosta, jos ajoneuvo on muulla käyttövoimalla kuin dieselöljyllä käytettävä, tai 30 prosenttia, jos ajoneuvon käyttövoimana on dieselöljy;

2) moottoripyörän ja muun verollisen L-luokan ajoneuvon osalta iskutilavuuden tai käyttövoiman mukaan ajoneuvon verotusarvosta seuraavasti:

Kokoluokka	Vero- prosentti
enintään 130 cm ³	9
131—255 cm ³	12
256—355 cm ³	15
356—505 cm ³	19
506—755 cm ³	21
756 cm ³ tai enemmän	23
sähkökäyttöinen L-luokan ajoneuvo	12

Jos 3 momentissa kannetun veron määrä ylittää sen veron, joka sisältyy markkinoilla

olevan vastaavan ajoneuvon jäljellä olevaan arvoon, veron ylittävää määrää ei kanneta.

7 §

Uutena verotettavan pakettiauton ja muun 10 a §:n 2 momentissa tarkoitetun ajoneuvon vero on 85 prosenttia 11 §:n mukaan määritetystä verotusarvosta, josta on vähennetty 770 euroa, jollei 5 luvusta muuta johdu.

8 §

Käytettynä verotettavan pakettiauton ja muun 10 a §:n 2 momentissa tarkoitetun ajoneuvon vero on vastaavan uuden ajoneuvon vero alennettuna verotettavan ajoneuvon iän perusteella 0,8 prosentilla kuukautta kohden veron kunkin edellisen kuukauden loppuun lasketusta jäännösarvosta.

Verotusarvosta kannetaan kuitenkin enintään se osuus veroa, joka sisältyi yleisten autoveroperusteiden mukaan verotettujen samanlaisten ajoneuvojen yleisiin vähittäismyyntiarvoihin, kun ajoneuvot olivat uusia. Veron osuuden määrittämiseen sovelletaan 6 a §:n mukaista menettelyä siten, että 6 a §:n 3 momentissa tarkoitettuna verona pidetään alennetulla verokannalla verotettavan pakettiauton, huoltoauton ja M_1 -luokan ajoneuvon, jonka oma massa on 4 500—5 999 kilogrammaa, osalta 16 prosenttia ajoneuvon verotusarvosta ja muun kuin alennetulla verokannalla verotettavan pakettiauton osalta 30 prosenttia ajoneuvon verotusarvosta.

Pakettiauton alennetun veron edellytyksiin sovelletaan 23 ja 24 §:ää riippumatta ajoneuvon valmistusajankohdasta.

9 §

Jos ajoneuvo verotetaan uudelleen 3 §:n perusteella, uudelleenverotus toimitetaan niiden perusteiden mukaan, joita olisi sovellettava lajiltaan samanlaiseen uuteen ajoneuvon ajankohtana, jona verovelvollisuus syntyi.

Jos veroa kannetaan 46—48 §:n mukaisesti, sovelletaan niitä säännöksiä, joiden nojalla ajoneuvon verotus on aikaisemmin toimitettu.

10 §

Ajoneuvoa pidetään käytettynä, jos se on ollut rekisteröitynä ja käytössä.

Ajoneuvo, jota ei ole pidettävä 1 momentin

mukaan käytettynä, katsotaan tätä lakia sovellettaessa uudeksi ajoneuvoksi.

4 luku

Verotusarvo

10 a §

Henkilöauton (M_1), jonka oma massa on alle 4 500 kilogrammaa, linja-auton (M_2), jonka oma massa on alle 1 875 kilogrammaa sekä moottoripyörän (L_{3e} ja L_{4e}) ja muun verollisen L-luokan ajoneuvon verotusarvo on 11 b ja 11 c §:ssä tarkoitettu yleinen vähittäismyyntiarvo (*yleiseen vähittäismyyntiarvoon perustuva verotus*). Samojen perusteiden mukaisesti määritetään muiden ajoneuvoryhmien yleinen vähittäismyyntiarvo sovellettaessa 8 §:n 2 momenttia.

Uuden pakettiauton (N_1), huoltoauton, jonka oma massa on vähintään 1 875 kilogrammaa, ja M_1 -luokan ajoneuvon, jonka oma massa on 4 500—5 999 kilogrammaa sekä muun kuin 1 momentissa tarkoitetun ajoneuvon verotusarvo on 11 §:ssä tarkoitettu hankinta-arvo verovelvolliselle (*hankinta-arvoon perustuva verotus*). Jos käytetty pakettiauto tai muu käytetty ajoneuvo verotetaan 8 §:n 1 momentin perusteella, vastaavan uuden ajoneuvon verotusarvo määritetään kuitenkin 11 a §:n mukaisesti.

Jos maassa aikaisemmin verotettu ajoneuvo on verotettava uudelleen tai siitä on kannettava lisää veroa, verotus perustetaan hankinta-arvoon tai yleiseen vähittäismyyntiarvoon sen mukaan, miten ajoneuvo on ensimmäisen kerran Suomessa verotettu. Lain 3 §:n nojalla uudelleen verotettava ajoneuvo verotetaan kuitenkin siten kuin 9 §:n 1 momentissa säädetään.

11 §

Maahan tuodun ajoneuvon hankinta-arvo on:

1) Euroopan yhteisön tullikoodeksin (Euroopan yhteisöjen neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92) mukaan muuna kuin yhteisötavarana maahan tuodun ajoneuvon tullikoodeksissa ja Euroopan yhteisöjen neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 tullikoodeksin soveltamisesta tarkoitettu tullausarvo; sekä

2) yhteisötavarana tuodun ajoneuvon arvo, joka on määritelty noudattaen soveltuvin osin, mitä 1 kohdassa säädetään.

Hankinta-arvoon luetaan ajoneuvosta verovelvolliselle välittömästi tai välillisesti ennen verotusta aiheutuneet kaikki kustannukset toimitettuna Suomeen tai verovelvollisen ensimmäiseen varastoon Suomessa sekä tulli, jos sitä on ajoneuvosta suoritettava.

Hankinta-arvoon ei lueta ajoneuvon tavanomaisen myyntikunnostuksen arvoa eikä tämän yhteydessä ajoneuvon lisättyjen enintään 80 euron arvoisten varusteiden arvoa. Ajoneuvon rekisteröintimaksua ja maksua rekisterikilvistä ei myöskään lueta hankinta-arvoon.

Jos tässä laissa säädetään ajoneuvon hankinta-arvon määrittämiseen liittyvästä vastaavan uuden ajoneuvon verotusarvon määrittämisestä toisin kuin tullikoodeksissa tai sen soveltamisasetuksessa, noudatetaan tässä laissa olevia säännöksiä.

Myös maassa valmistetun 10 a §:n 2 momentissa tarkoitetun ajoneuvon verotusarvoon sovelletaan, mitä tässä pykälässä säädetään.

11 a §

Edellä 8 §:n 1 momenttia sovellettaessa vastaavan uuden pakettiauton ja muun vastaavan uuden ajoneuvon verotusarvo on alennetulla verokannalla verotettavan 23 §:n 1 momentissa tarkoitetun pakettiauton, huoltoauton, jonka oma massa on vähintään 1 875 kilogrammaa ja M₁-luokan ajoneuvon, jonka oma massa on 4 500—5 999 kilogrammaa, osalta 46 prosenttia vastaavan uuden ajoneuvon yleisestä vähittäismyyntiarvosta ja muun ajoneuvon osalta 33 prosenttia vastaavan uuden ajoneuvon yleisestä vähittäismyyntiarvosta.

11 b §

Ajoneuvon yleisellä vähittäismyyntiarvolla tarkoitetaan hintaa, joka yhdestä samanlaisesta ajoneuvosta olisi yleisesti saatavissa myytessä se verollisena Suomen markkinoilla kuluttajan asemassa olevalle ostajalle sinä ajankohtana, jona ajoneuvo ilmoitetaan tai olisi pitänyt ilmoittaa verotettavaksi. Jos yleisiin myyntihintoihin perustuvaa arvoa ei ole käytettävissä, yleinen vähittäismyyntiarvo

määritetään siitä hinnasta, jolla samanlaisia ajoneuvoja yleisesti ilmoitetaan myytäväksi, vähennettynä tavanomaisia alennuksia vastaavalla erällä.

Ajoneuvon yleiseen vähittäismyyntiarvoon katsotaan kuuluvan kaikki se, minkä ajoneuvon ostaja välittömästi tai välillisesti luovuttaa vastikkeeksi ajoneuvosta myyjälle tai kolmannelle osapuolelle. Arvoon luettavan erän nimityksellä, maksun ajankohdalla tai muulla vastaavalla seikalla ei ole vaikutusta siihen, onko erä sisällytettävä vähittäismyyntiarvoon. Tavanomaisia rahoituskuluja ja ajoneuvon asiakkaalle toimittamisesta aiheutuvia tavanomaisia enintään 600 euron suuruisia kustannuksia ei kuitenkaan lueta ajoneuvon arvoon.

11 c §

Määritettäessä ajoneuvon yleistä vähittäismyyntiarvoa Suomessa otetaan huomioon käytettävissä oleva selvitys ajoneuvon vähittäismyyntiarvon määräytymiseen markkinoilla vaikuttavista tekijöistä sekä ajoneuvon arvosta ja siihen vaikuttavista ajoneuvon ominaispiirteistä, kuten ajoneuvon merkistä, mallista, tyypistä, käyttövoimasta ja varustuksesta. Lisäksi voidaan ottaa huomioon ajoneuvon ikä, ajokilometrit ja kunto sekä muut yksilölliset ominaisuudet.

Yleinen vähittäismyyntiarvo Suomessa voidaan tarvittaessa määrittää Suomen ajoneuvomarkkinoista saadun tiedon lisäksi muiden maiden ajoneuvomarkkinoista saatujen tietojen perusteella.

Yleistä vähittäismyyntiarvoa ei voida yksinomaan määrittää etuyhteydessä keskenään olevien ostajan ja myyjän välisten hintojen eikä poikkeuksellisissa markkinaolosuhteissa määräytyvien hintojen perusteella.

11 d §

Ajoneuvoja voidaan pitää samanlaisina, jos ne ovat samanlaiset merkiltään, malliltaan ja varusteiltaan. Jos vertailtavana on eri maissa tyypitettyjä ajoneuvoja, asiakirjoissa olevien tietojen lisäksi ajoneuvojen tulee tosiasiallisesti olla teknisesti samanlaisia. Vähäiset eroavaisuudet eivät kuitenkaan estä pitämästä ajoneuvoja samanlaisina, jos niillä ei voida katsoa olevan merkitystä ajoneuvon arvon tai kuluttajien ajoneuvon kohdistuvien tarpeiden kannalta.

11 e §

Vastaavana uutena ajoneuvona pidetään ajoneuvoa, joka on käyttövoimaltaan, merkiltään, korityypiltään ja malliltaan sama kuin verotettava ajoneuvo. Lisäksi ajoneuvojen teknisten ominaisuuksien, kuten moottorin, vaihteiston, voimansiirtotavan ja varustuksen on vastattava toisiaan. Vähäiset eroavaisuudet eivät kuitenkaan estä pitämästä ajoneuvoja vastaavina.

Jos vastaavaa uutta ajoneuvoa ei voida osoittaa, valitaan lähinnä vastaava uusi ajoneuvo, jonka ominaisuuksissa sallitaan verotettavan ajoneuvon iästä ja tekniikan kehityksestä johtuvat erot muun muassa ajoneuvon mallinimessä ja teknisissä ominaisuuksissa.

11 f §

Verotusta varten ajoneuvon ikä luetaan kuukausina ensisijaisesti ajoneuvon ensimmäisestä rekisteröinnistä. Jos tämä ajankohta ei ole tiedossa, ajoneuvon ikä lasketaan valmistuskuukauden päättymisestä. Jos tämäkään ajankohta ei ole tiedossa, ajoneuvon ikä määritetään sen vuoden päättymisestä, jona ajoneuvo on todennäköisesti ensimmäisen kerran rekisteröity, otettu käyttöön taikka valmistettu. Ajoneuvon ikä lasketaan siihen hetkeen saakka, jolloin veroilmoitus on annettu tai olisi pitänyt antaa.

Jos ajoneuvo on valmistettu aikaisemmin liikenteessä käytössä olleen tai olleiden ajoneuvon osista, ajoneuvon valmistusajankohdaksi katsotaan se ajankohta, jolloin ajoneuvon alkuperäisistä osista vähintään 50 prosentin on katsottava vaihtuneen.

11 g §

Markkinoille tulevan uuden ajoneuvomallin maahantuoja tai valmistaja, joka myy mallia liiketoiminnan muodossa, on ennen veroilmoituksen jättämistä velvollinen ilmoittamaan tulliviranomaiselle sen hinnan, jolla ajoneuvomallia yleisesti ilmoitetaan myytäväksi Suomessa sekä muut tiedot, jotka tulliviranomainen määrää. Mallin hinta ilmoitetaan sen kaupallisen nimikkeen tarkkuudella, jolla ajoneuvo yksilöidään ja jolla sitä yleisesti markkinoidaan. Hinnan tulee olla voimassa sinä ajankohtana, jona uutta mallia ensimmäisen kerran ilmoitetaan verotettavaksi.

Tulliviranomainen vahvistaa ilmoitusten perusteella uusien ajoneuvojen verotusarvot ja ylläpitää niistä tilastoa.

Verovelvollisen on jokaisen uutta ajoneuvoa koskevan veroilmoituksen yhteydessä ilmoitettava verotettavan ajoneuvon hinta Suomessa. Tulliviranomainen vahvistaa näiden tietojen perusteella muutokset verotusarvotilastoon. Muutokset tulevat voimaan viiden päivän kuluttua niiden julkaisemisesta.

13 §

Edellä 10 a §:n 2 momentissa tarkoitettun ajoneuvon verotusarvoon ei lueta ennen ajoneuvon ensimmäistä rekisteröintiä tehdyn muutostyön ja varustelun arvoa, joka aiheutuu paketti- tai kuorma-auton muuttamisesta henkilöautoksi tai varustamisesta huoltoautoksi taikka pakettiauton alustan varustamisesta kuormakorilla tai -lavalla, jos voidaan osoittaa, että ajoneuvon valmistaja on luovuttanut ajoneuvon ilman tällaista muutostyötä tai varustelua.

15 §

Ajoneuvon verotusarvoa määrättäessä ajoneuvon katsotaan kuuluvan toimintakuntoisina vähintään ne varusteet, jotka siinä, sen mukaan kuin erikseen on säädetty, tulee olla, jotta se voitaisiin hyväksyä liikenteeseen, sekä sellaiset muut varusteet, jotka tyyppi- hyväksynnän tai ajoneuvon valmistusmaassa julkaistun selvityksen mukaan kuuluvat ajoneuvon vakiovarusteisiin, sekä autossa lisäksi lämmityslaitte. Verotusarvoa ei alenneta tällaisen varusteen puuttumisen tai epäkuntoisuuden takia.

Jos ajoneuvossa on merkittäviä puutteita, joiden johdosta sitä ilmeisesti ei voitaisi hyväksyä liikenteeseen, tai jos ajoneuvoa ei sen puutteiden johdosta voida tyydyttävästi yksilöidä verotusarvon määrittämistä varten, verotus voidaan toimittaa vasta, kun puutteet on poistettu.

21 §

Verosta on vapaa L₁-, L₂-, L_{1e}-, L_{2e}- ja L_{6e}-luokan ajoneuvo.

28 §

Autoveroa alennetaan enintään 9 600 eurolla autosta, joka Suomessa ensi kertaa rekisteröitäessä merkitään käytettäväksi luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 2 §:n 5 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen ja jota sen omistaja pääasiallisesti käyttää tällaiseen liikenteeseen. Veron alennusta pienennetään kuitenkin yhdellä kolmaskymmeneskuudesosalla jokaista täyttä tai alkavaa kalenterikuukautta kohden, jonka ajoneuvo on muualla kuin Suomessa ollut käytössä ennen sen rekisteröintiä edellä mainittuun käyttöön.

37 §

Veroilmoituksesta, sen sisällöstä ja ilmoituksen antamista koskevista poikkeuksista säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

48 §

Autosta, josta veroa on alennettu 28 tai 51 §:n nojalla, sekä sairausautosta maksuupantavaa veroa alennetaan yhdellä kolmaskymmeneskuudesosalla jokaista rekisterissäolajan täyttä kuukautta kohti. Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettujen pelastusauton, invataksin, eläinlääkintäauton ja ruumisauton verosta vähennetään yksi neljäskymmeneskahdeksasosa rekisterissäolajan kutakin täyttä kuukautta kohti. Jos veroa alennettaessa on 28 §:n nojalla otettu veron alennuksen määrässä huomioon myös rekisterissäolo muualla kuin Suomessa, tämä aika lasketaan vastaavasti hyväksi tätä momenttia sovellettaessa.

51 a §

Edellä 51 §:ssä tarkoitettuja veronpalautuksen enimmäismääriä korotetaan määrällä, jolla ajoneuvon erityisesti invalideihin vuoksi ajoneuvon valmistamisen jälkeen asennetut varusteet ovat vaikuttaneet yleiseen vähittäismyyntiarvoon perustuvaan autoveroon ja siitä 5 §:n nojalla kannettavaan arvonlisäveroon.

67 §

Jos asia on hakijalle erityisen tärkeä, Tullihallitus tai Ajoneuvohallintokeskus voi

antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia sovelletaan hakijan ajoneuvon verotukseen. Ennakkoratkaisua ei kuitenkaan anneta verotusarvosta.

86 §

Autoverotusta varten annetut tai esitetyt tiedot ja asiakirjat on pidettävä salassa. Niitä ei saa pöytäkirjassa tai päätöksessä selostaa laajemmin kuin se on välttämätöntä. Tietoa saa käyttää tässä laissa tarkoitettuihin veroviranomaisen tilastollisiin selvityksiin, joiden yhteenvedot ovat julkisia. Yleisen vähittäismyyntiarvon perusteella verotettuja ajoneuvoja koskevat verotuspäätökset ovat julkisia, lukuun ottamatta 50 ja 51 §:ssä tarkoitettuihin asioihin liittyviä asiakirjoja sekä tietoa henkilötunnuksesta ja luonnollisen henkilön osoitteesta. Tieto viranomaisen henkilörekisteriin sisältyvistä julkisista asiakirjoista voidaan antaa kopiona, tulosteena tai sähköisessä muodossa viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 16 §:n 3 momentin säännösten estämättä. Veroviranomaisen hallussa olevat käytetyn ajoneuvon arvoa koskevat tiedot ovat julkisia ainoastaan, jos tietoa on käytetty ajoneuvon verotuksessa. Asianosaisen oikeus tiedonsaantiin määräytyy viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 11 §:n mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä toukokuuta 2003.

Lakia sovelletaan uusina verotettavien ajoneuvojen verotuksessa ensimmäisen kerran verotukseen, jotka tulevat vireille 1 päivänä tammikuuta 2003 tai sen jälkeen, kuitenkin siten, että 40 §:n 2 momentissa tarkoitettua jaksolta verotettaviin ajoneuvoihin tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran siltä jaksolta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2003 tai sen jälkeen. Uusina verotettavien ajoneuvojen verotukset oikaistaan hakemusta tämän lain mukaisiksi sen jälkeen, kun laki on tullut voimaan. Verovelvollisella on kuitenkin oikeus hakemuksesta saada verotus toimitetuksi 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olleen autoverolain mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2003 lain voimaantulopäivään. Hakemus on tehtävä ajoneuvomalleittain kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2003 vireille tulleiden uusien ajoneuvojen verotukset voidaan 43 §:ssä säädetyllä tavalla peruuttaa ja ajoneuvot verottaa verovelvollisen hakemuksesta tämän lain mukaisesti, jos ajoneuvoja ei ole rekisteröity tai otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 2003. Veroa ei tällöin koroteta 43 §:ssä säädetyllä tavalla. Hakemus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Käytettynä verotettavien ajoneuvojen verotuksessa lakia sovelletaan verotuksiin, jotka toimitetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Käytettynä maahan tuotujen ajoneuvojen verotusta voidaan hakemuksesta kuitenkin oikaista tämän lain mukaiseksi, jos verotus on toimitettu 1 päivänä tammikuuta 1999 tai sen jälkeen. Hakemuksen veron oikaisemiseksi voi tehdä se, joka on verovelvollisena suorittanut ajoneuvosta veron.

Veroa ei kuitenkaan oikaista tämän voimaantulosäännöksen nojalla, jos veron määrää on 25, 28, 50 tai 51 §:n tai muulla vastaavalla perusteella alennettu siten, ettei veron määrä alennettuna ole korkeampi kuin mikä tulisi oikaisun jälkeen ilman alennusta kannettavaksi.

Tämän lain 6 a §:n estämättä toimitetaan ennen vuotta 2003 valmistetun käytettynä maahan tuotavan ajoneuvon verotus 6 §:n mukaisesti, jos Suomessa on käytössä samantaisia ennen vuotta 2003 valmistettuja käytettyjä ajoneuvoja, jotka on verotettu uutena 6 §:n ja 10 a §:n 1 momentin mukaisesti. Jos tietyn ajoneuvomallin verotus uutena on toimitettu 2 momentissa säädetyllä tavalla hakemuksesta 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olleen autoverolain mukaisesti, käytettynä maahan tuotavan ajoneuvon verotuk-

seen sovelletaan kuitenkin 6 a §:ää, jos ajoneuvo on valmistunut samaan aikaan kuin hakemuksen perusteella verotetut samanlaiset uudet ajoneuvot.

Tämän lain 10 §:n estämättä vuoden 2003 aikana verotettavasta ajoneuvosta, jota on käytetty liikenteessä tai joka on ollut rekisterissä enintään kuusi kuukautta, kannetaan veroa kuten vastaavasta uudesta ajoneuvosta.

Tammikuun 1 päivänä 2003 kesken olevat tai sen jälkeen oikaisuna tai muutoksenhakuna vireille tulevat asiat, joissa ei ole kysymys käytettyjen ajoneuvojen veron määrästä, käsitellään ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Henkilön omaa käyttöä varten maahan tuotua ajoneuvoa, josta on annettu autoveroilmoitus, voidaan vuonna 2003 käyttää väliaikaisesti veroja suorittamatta tulliviranomaisen myöntämällä luvalla enintään kolmen kuukauden ajan maahan tuonnista. Lupa voidaan myöntää myös ehdolla, että autoveroilmoitus annetaan viiden päivän kuluessa luvan myöntämisestä. Luvan voimassaolo päättyy 10 päivän kuluttua verotuspäätöksen tekemisestä tai, jos ajoneuvon omistusoikeus luovutetaan taikka jos ajoneuvon rekisteröintikatsastusta ei aloiteta 10 päivän kuluessa ajoneuvon maahan tuonnista. Jos veroilmoitus tai verotus peruutetaan 43 §:ssä tarkoitetulla tavalla, verovelvolliselta peritään ennakkoratkaisusta perittävän maksun lisäksi maksu, jonka suuruus on enintään yksi kymmenesosa siitä verosta, joka ajoneuvosta olisi tullut säännönmukaisesti suorittaa. Ajoneuvon käytöstä liikenteeseen noudatetaan, mitä ajoneuvolaissa (1090/2002) ja sen nojalla säädetään.

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 267

Tasavallan presidentin asetus

Kiinan Kansantasavallan kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen liitteen muutoksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2003

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Pekingissä 28 päivänä maaliskuuta 2003 Suomen tasavallan hallituksen ja Kiinan Kansantasavallan hallituksen välisen lentoliikennesopimuksen (SopS 19/1976) liitteen muuttamisesta noottienvaihdolla tehty sopimus on voimassa 28 päivästä maaliskuuta 2003 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Sopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä huhtikuuta 2003.

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

N:o 268

Valtioneuvoston asetus
opintotukiasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, *muutetaan* 8 päivänä huhtikuuta 1994 annetun opintotukiasetuksen (260/1994) 13 § sekä 20 ja 20 a §:n suomenkielinen sanamuoto, sellaisina kuin ne ovat, 13 § asetuksessa 401/1998 sekä 20 ja 20 a § asetuksessa 160/2000, seuraavasti:

13 §

Opintorahan korottaminen samaksi kuin korkeakoulussa

Opintorahan määrä on seuraavissa oppilaitoksissa tai opinnoissa sama kuin korkeakouluissa:

- 1) ulkomaiset ammatilliset oppilaitokset;
- 2) kotimaassa suoritettavaan ammatilliseen koulutukseen liittyvä, vähintään kaksi kulkautta kestävä vaihto-opiskelu ulkomailla;
- 3) Ahvenanmaalla suoritettava ammatillinen koulutus, kun opintoihin ei liity opintososiaalisia etuja;
- 4) Snellman-korkeakoulu -nimisessä oppilaitoksessa suoritettavat steinerpedagogisen opettajankoulutuksen opinnot yleisopintolinjan opintoja lukuun ottamatta.

20 §

Opintotuen tarkistaminen

Vanhempien ja puolison taloudellisen tilanteen katsotaan olennaisesti muuttuneen, jos vanhempien tai puolison tulot ovat viimeksi toimitetun verotuksen jälkeen muuttu-

neet vähintään 20 prosenttia. Kun opintotuki on myönnetty tai tarkistettu edellä mainittujen muuttuneiden tulojen perusteella kevätlukukauden aikana, tukea voidaan maksaa niiden perusteella saman vuoden loppuun. Kun opintotuki on myönnetty tai tarkistettu edellä mainittujen tulojen perusteella syyslukukauden aikana, tukea voidaan maksaa niiden perusteella seuraavan kalenterivuoden loppuun. Kansaneläkelaitos antaa menettelystä tarkemmat ohjeet.

20 a §

Ulkomailla saatujen tulojen selvittäminen

Hakijan tulee esittää selvitys vanhempiensa ja asumislisän hakijan puolisonsa ulkomailla saamista tuloista siltä vuodelta, jonka verotustietojen pohjalta vanhempien tai puolison tulot muutoin otetaan huomioon opintotukea myönnettäessä tai tarkistettaessa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Kulttuuriministeri *Kaarina Dromberg*

Neuvotteleva virkamies Leena Koskinen

N:o 269

**Valtioneuvoston asetus
satovahinkojen korvaamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään satovahinkojen korvaamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1214/2000) 16 §:n 1 momentin nojalla:

1 §
Satovahinkojen korvaamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annettu laki (1214/2000) tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 2003.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä huhtikuuta 2003.

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos Esko Laurila

N:o 270

Valtioneuvoston asetus satovahinkojen korvaamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään satovahinkojen korvaamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1214/2000) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (1214/2000), jäljempänä *satovahinkolaki*, nojalla myönnettävien satovahinkokorvausten perusteiden määräytymisestä ja satovahinkolain 11 §:ssä tarkoitetun satovahinkoneuvottelukunnan kokoonpanosta ja tehtävistä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *seosviljalla* pelkistä korsiviljoista muodostuvaa seoskasvustoa sekä korsiviljojen ja valkuaiskasvien seosta, jossa valkuaiskasvien ja viljan yhteenlasketun siemenmäärän painosta yli 15 prosenttia on viljan siementä;

2) *peltoheinällä* kuivaheinä- ja säilörehunurmea tai tuorerehukseksi kasvatettavaa heinää;

3) *viljellyillä rehukasvilajeilla* yleisesti viljeltäviä erityisiä rehukasvilajeja, kuten rehujuurikkaita;

4) *herukalla* puna-, valko-, musta- ja viherherukkaa;

5) *puutarhakasvien sopimusviljelyllä* kirjallisen viljelysopimuksen perusteella tapah-

tuva puutarhakasvien viljelyä, jos koko sopimusosalta saatava sato toimitetaan sellaiselle ostajana toimivalle jalostuslaitokselle, jota satovahinkokorvauksen hakija tai hänen perheenjäsenensä ei omista kokonaan tai pääosin;

6) *perheenjäsenellä* satovahinkokorvauksen hakijan puolisoa ja alaikäistä lasta;

7) *kirjallisella viljelysopimuksella* viimeistään 31 päivänä toukokuuta satovahinkovuonna tehtyä sopimusta, josta ilmenevät sopimuspuolet, tuotteiden käyttötarkoitus, hinnan määräytymisen perusteet, sopimusmäärät ja -alat sekä sopimusvuosi ja jossa on sopimuspuolten allekirjoitukset;

8) *hakamaalla, luonnonniityllä, luonnonlaitumella ja metsälaitumella* aloja, joilla kasvaa luonnonheinää, joita laidunnetaan tai käytetään tuen hakijan kotieläinten rehuntuotantoon ja joilla muita vuosittaisia viljelytoimenpiteitä ei suoriteta.

3 §

Korvaukseen oikeuttavat kasvilajit

Satovahinkokorvaukseen oikeuttavia kasvilajeja ovat:

- 1) ruis;
- 2) ruisvehnä;
- 3) syysvehnä;

- 4) kevätvehnä;
- 5) ohra;
- 6) kaura;
- 7) seosviljaan sisältyvät kasvilajit;
- 8) rypsi;
- 9) rapsi;
- 10) öljypellava;
- 11) kuitupellava;
- 12) herne;
- 13) peruna;
- 14) viljelty laidunnurmi;
- 15) sokerijuurikas;
- 16) peltoheinä;
- 17) viljelty rehukasvilajit;
- 18) punajuurikas;
- 19) porkkana;
- 20) sipuli;
- 21) kukkakaali;
- 22) valkokaali;
- 23) lanttu;
- 24) kiinankaali;
- 25) avomaankurkku;
- 26) rapeakeräsalaatti;
- 27) parsakaali;
- 28) karviainen;
- 29) herukka.

Edellä 1 momentin 18—29 kohdassa tarkoitetuille kasveille sekä tarhaherneelle aiheutuneista vahingoista satovahinkokorvausta voidaan maksaa vain, jos kysymys puutarhakasvien sopimusviljelyssä kirjallisen viljelysopimuksen perusteella viljellyistä tuotteista.

Jos 2 momentissa tarkoitettun viljelysopimuksen on tehnyt usean viljelijän puolesta heidän yhteenliittymänsä tai erillinen yhteisö, satovahinkokorvausta voidaan maksaa vain, jos sopimuksessa on luettelo yhteenliittymän tai yhteisön jäsenistä.

Satovahinkokorvaukseen oikeuttaviin kasvilajeihin kuuluvat myös 1 momentissa mainittujen kasvilajien erikoisviljelymuodot, kuten mallasohra ja eri käyttötarkoituksiin viljelty peruna varhaisperunaa lukuun ottamatta. Korvaukseen oikeuttavien monivuotisten kasvilajien siemenviljelyksille aiheutuneet vahingot voidaan korvata erillisen normisadon arvon mukaisesti.

Satovahinkokorvaukseen viljeltyinä laidunnurmena ei oikeuta hakamaa, luonnonniittyä, luonnonlaidun tai metsälaidun. Suojavyöhyk-

keelle tai kesannolle aiheutuneista vahingoista ei makseta satovahinkokorvausta.

4 §

Normisatoalueet

Normisatoalueet ovat työvoima- ja elinkeinokeskusten toimialueista ja toimipaikoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (122/1997) säädetyt työvoima- ja elinkeinokeskusten toimialueet.

5 §

Yleiskorvaukset

Satovahinkolain 9 §:ssä säädettyjen yleiskorvausten maksamisesta päätetään satovahinkoneuvottelukunnan kuulemisen jälkeen tai sen esityksestä yleisen satotilaston sekä muiden kasvukauden kehitystä koskevien tietojen perusteella.

6 §

Talvehtimisvahingot

Talvehtimisvahingoissa satovahinkolain 8 §:n 3 momentissa säädetty viljelijän omavastuuosuus lasketaan ennen satovahingon määrän laskemista.

Satovahinkolain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettu korvausosuus on talvehtimisvahingoissa 90 prosenttia viljelijän omavastuuosuudella vähennetystä satovahingosta.

7 §

Satovahinkoneuvottelukunta

Satovahinkoneuvottelukunnassa on maa- ja metsätalousministeriötä edustava puheenjohtaja ja viisi muuta jäsentä. Satovahinkoneuvottelukunnan jäsenistä kolme edustaa maataloustuottajien keskusjärjestöjä, yksi valtiovarainministeriötä ja yksi maa- ja metsätalousministeriötä. Valtioneuvosto nimeää jäsenet kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Satovahinkoneuvottelukunnan sihteerinä toimii maa- ja metsätalousministeriön määräämä virkamies.

Satovahinkoneuvottelukunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä satovahinkolain 11 §:ssä

säädetään, seurata satovahinkojen korvaamiseen liittyvää toimintaa, antaa lausuntoja valmisteltavana olevasta, satovahinkojen korvaamista koskevasta lainsäädännöstä ja tehdä tarpeen vaatiessa esityksiä maa- ja metsätalousministeriölle satovahinkojärjestelmän parantamiseksi.

Satovahinkoneuvottelukunta voi kuulla asiantuntijoita.

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lainsäädäntöneuvos Esko Laurila

N:o 271

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuonna 2002 teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavan kansallisen kotieläintuen maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen sädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa vuonna 2002 teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavan kansallisen kotieläintuen maksatuksesta	22/03	2.4.2003	9.4.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Anne Juutilainen

N:o 272

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta öljypellavan kylvösiemenen sertifiointia koske-
vasta väliaikaisesta poikkeuksesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	n:o	antopäivä	voimassaolo- aika
MMM:n asetus öljypellavan kylvösiemenen sertifiointia koskevasta väliaikaisesta poikkeuksesta	26/03	3.4.2003	10.4.2003- 30.6.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Juha Mantila

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 266—272, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2003

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904